

АНГЕЛСКОТО ЗВЪНЧЕ

По Р. Демелъ

Преди много, много години живѣло едно добро дете. Веднажъ, майка му му подарила едно сребърно звънче

Излѣзло детето на двора, заиграло съ звънчето, подхвърлило го къмъ небето и извикало:

— Хвъркни, звънче, къмъ небето, да те улови бѣлото ангелче!

Едно бѣло ангелче, което безгрижно почивало на едно облаче, чуло думитѣ на доброто дете, уловило звънчето и литналось негонадъ земята. Весело звънѣло сребърното звънче въ ржката на ангелчето. Дърветата зашумѣли и навели клонитѣ си да го поздравятъ, птичкитѣ запѣли най-хубавитѣ си пѣс-

ни, цвѣтята замахали цвѣтчетата си, поточетата заразказвали най-хубавитѣ си приказки. Ангелчето летѣло съ бѣлитѣ си крилца и кацнало срѣдъ гората до едно би-